

గౌరవం

నా జీవితమే ఒక కథ

డా॥ చంద్రిక

“మీరు ఆ సోపానం వదులుస్తారు నన్ను ఆ సోపానం చేసుకోకండి” దీనిని అంది కవిత

“ఏ అసోపానం నా కళ్ళలో నేను చూసిన దానిని కొదవటావా?” డి. బి. పి. కూతురు శశిరేఖ దాదాపు అరుస్తోంది.

ఆమె కేకలకు ఆ వాడులో పనిచేస్తున్న హాళ్లంతా పోగయ్యారు.

“వీనిటి ఏమయింది?” డా. రాజారావు వస్తూనే అడిగింది.

“చూశారా డాక్టరుగారూ! యిది వా

భర్తతో నరాగల దురుండలాం నా కళ్ళారా చూశారు” సభృతా సంస్కారాలను వదిలేసి సాటి స్త్రీని దోపిడీ చేయాలని చూపించింది శశిరేఖ. డాక్టరు రాజారావు చివరకే, శశిరేఖ భర్త రామూలేని గూశాదు రామూ సభ్యులగా కళ్ళు మూసుకుని నిరసనగా పున్నులు వదులుకుని వ్రాసాడు.

కవిత బుగ్గ కందిపోయి, ఆమె శల అనకూన భారంతో వంగిపోయి వున్నాయి. యిత అందమైన కథ అందగాడు, పెద్ద హోటల్ వున్న తనని వికరించింది.

వినోది అమ్మాయిలు తనంలే పడి పుస్తారు కాని కవిత లొంగిపోలేదు తనకి. అలాంటి కవిత సామాన్యంగా పుస్తూ రామూతో నరకలాడిందంటే నమ్మలేక పోలున్నాడు. అయినా అదను దొరికింది కదా అని ఆమెమీద మగ లీ ర్నుకుండా మనో దుర్బుద్ధి పుట్టింది అతనికి మామూలు పెగిగాడికి మల్లెనె.

సాధారణంగా మగవాడు తనకు లొంగి పడి స్త్రీమీద కత్తి కట్ట ఆమెను నాశనం చేయటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. కాని అతని అంత రాళ్ళకు అటువంటి స్త్రీమీద నరకలాడినామం వుంటుంది. మగవాడు తనకు లొంగి పడి స్త్రీకి అనేక విధాలుగా ఆమెకు నష్టం వడ్డాడు కాని ఆమెమీద నరకలాడినామం వుండదు.

“యామె మీద కేసు పెట్టాలి డాక్టర్” డి. బి. పి. కూతురు లాగానే మాట్లాడింది శశిరేఖ.

ఆ సమయంలో రమ్మమీద రోపం వచ్చింది కవితకు. తనూ రామూ ప్రేమించు కొన్నారు. కాని పెళ్ళి చేసుకోలేకపోయారు. అందుకు కారణాలు సాధారణంగా అన్ని ప్రేమ కథల్లో వుండే లాంటివే. అతని చెల్లెళ్ళ పెళ్ళి చేయాలి అంటే అతను వాగా కట్టుం తీసుకోవాలి. అది తనవల్ల యివ్వలేదు. ముటుంబం క్రమం లగ్నం చేయాలి వచ్చింది. ఏమీ అనుకోకు కనీ! అన్నాడు అస్సలు. ఆ తరువాత ఏకైకం యివ్వకు యిక్కడ అతిన్ని పేషెంటుగా తను, తనని నర్సు అతను చూసుకోవం తట్టలేని చింద. యివేళే తనకు స్పెషల్ వార్డులో గ్యూల్టీ వడటంతో యిక్కడ రామూను చూడటం జరిగింది. తనని చూడగానే ‘కవీ’ పు ద్యే గంగా పేలివాడు రామూ. అతని ఆ పేలుకు ‘గిద్’ అయి పోతుంటుంది తనకు ‘యా విద్యే నంది వింత బాధ వడ్డూస్తూనే ఎంత దుంబ్బు వంతుణ్ణి నిన్న వదులుకన్న నేను’ అంటూ అతను తలని తన గురిగలకానిచాడు.

“రామూ వానిపడ ప్రయోజనం లేదు కదా నుం వివేకాలు న గాంతు గేఖలు. అయినా నీ సుసమ్మలో నేనే పువ్వుండుకు అద్భుతంతురాళ్ళి” త్వేగిగా అంటూ అతని అం మీద చేయి వెండి అదే నుం గాం శశిరేఖ దావటం తన చెంప పిం

పడినుని కొట్టటం, కొట్టి గొడవ ప్రారంభించటం జరిగిపోయాయి. రామూ సర్ది చెప్పాడు. అలాగ పుండిపోతాడేం. యీ శశిరేఖ యింకొకతనితో పార్కులకు అదీ వస్తుండటం వాళ్ళిద్దరూ అక్కడ ప్రేయసీ ప్రేయిల్లా ప్రవర్తించటం అన కళ్ళారా విన్నోగార్లు చూసింది.

“చూడు బెల్లంకొట్టిన రాయి లా మాట్లాడడు. నీ పుద్వోగం తీయించకపోతే వేనూ...” అడవులిలా పుర్తిందింది శశిరేఖ. ఆమెకు అక్కడ డాక్టర్ రాజారావు వున్నాడనీ జ్ఞానం కూడా తెలిసింది.

“నిమిటండి వింతచెప్పివా అర్థం చేసుకోరు. అలాగూ నేనూ నిన్ననాటి స్నేహితులని అందరికీ అర్థమూ మధ్య చెడు సంబంధం ఏంలేదు మీకుమళ్ళీ నేను భర్త చాటున మగళ్ళతో పార్కులకి అదీ...” నోరూటలు పూర్తికాకుండానే.

“నోర్మయ్ యూ గెటవుట్” రామూ పుర్తింది.

కవిత నివ్వెరపోయింది. ఏ తప్ప చేయని తనని అరచి భార్య అన్ని అంటుంటే విమ్మకు నీరెత్తినట్లురుకున్న రామూ అరచి భార్య గుట్టు బయట పెట్టేసరికి వీలాగు అంటున్నాడు.

బయట మనిషిని ఏకరు అనమూన పరిచినా పరమాలెదు కాని భార్య చెడ్డదైనా ఆమెను ఎవరూ ఏమీ అనకూడదనీ అనుకునే రామూ అనుకుంటే కవిత అతన్ని ఎంత ఘనీభవంగా పూజించుకునేది.

“మీ పద్ధతి నాకేం నచ్చలేదు సిష్టర్ల వగవండి” డా. రాజారావు కోవలంగా అన్నాడు.

డ్యూటీకి బయల్దేరుతున్న కవితకు ‘విమ్మ వస్తెంకొ చెశారంట’ గది గుమ్మం లోనే విడురయి చెప్పింది. లోటి నర్సు కమల.

“ఊండులో డాక్టరు రాజారావు కూడా కలిశాళ్ళు ఆ రామూతో” కమల బాధగా అంది

“రామూకు, రాజారావుకు నేనేం అనకారం చేశాను” దుఃఖంతో కవితగొంతు పూడిపోయింది.

“విప్పిదానా. రాజారావుకు లొంగకపోవటమే అతనికి మర్యాద చేసిన ఆనకారం.

మాస్టర్ డాక్టర్ (53) ఇంకాడులో ‘కన్సర్వేటివ్’ పార్టీని సురంగా గెలిపించిన బ్రిటిష్ మహిళ-బడేశ్ క్రితనే అవుతానని చెప్పి మరీ బ్రిటిష్ దేశానికి ప్రధాన మంత్రి అయింది. లెబర్ పార్టీని చిత్తుగా వోడించిన యామె అధునిక ప్రపంచంలో యీ అత్యున్నత పదవిని అలంకరించిన నాలవ ప్రపంచ మహిళ-లోలి బ్రిటిష్ వనిత - ఇక “లెబర్ అశాంతి”ని “సమ్మె”లను అధిక ధరలను విడుదలచేసిన కే. శే. గోల్డెన్ ఫీల్డ్, శ్రీమతి యిందిరాగాంధీ, శ్రీమతి సిరినావోలో ఎవరూ అనుసరించడో నేటి చూడాలి! గాంధీ, మావోలు పదవీచ్యుతులై నాక ప్రపంచం మహిళా ప్రధాన లేని లోటును యామె తీర్చింది!

నా జీవితమే ఒక కథ

భార్య గుట్టు రట్టు చేయటమే రామూకు మర్యాదచేసిన ఆనకారం. నీ అందానికి రిజర్వు పడి, అనూయతో కత్తి కట్టింది శశిరేఖ. మువ్వా నీరజా సిష్టర్ వాళ్ళల్లాగా రాజారావుకు, అలాంటి కొంతమంది కామ పితాచాలకూ లొంగిపోయి పుంటే వాళ్ళల్లాగే మువ్వా డ్యూటీ సరిగా చేయక్కర్లేకుండా, రోజుకోరకం సిల్కుపీరె కట్టుకుని సీమీనాలు చూస్తూ హాయిగా గడిపేదానిని నన్ను కురూపిని నేనే భగవంతుడు అటువంటి అనకారం యిచ్చలేదు. మువ్వు నేనేమీలా ఆ అనకారాన్ని కాలదమ్ముకుంటున్నా” కమల జీవితాన్ని కాచి వడబోసిన దానిలాగా మాట్లాడింది.

“చూడనాళ్ళ ముచ్చటయిన యీ జీవితాన్ని మనం మగళ్ళతో తిరిగి నాశనం

అయిపోవాలా?” కవిత కోపంగా అడిగింది.

“వనం ఏం నాశనం అయిపోతాం? నువ్వే చెప్పచ్చావు కదా జీవితం మూగు నాళ్ళ ముచ్చట అని. అందుకే సుఖంగా దర్జాగా గడపాలి. అడవాళ్ళతో తిరిగిన మగడు ఏం నాశనం అవుతున్నాడు దర్జాగా జీవితాన్ని గడుపుతున్నాడు. అలాగే అడది దర్జాగా బ్రిటిషయ్యాలి కాని నాశనం అయిపోయామని వాపోతుంటారు యీ మగ వాళ్ళు లోకం కూడా అట్లానే అంటుంది. ఏండుకో లేదా అర్థం కాదు” అవేళంగా అంది కమల

“నీరీ నియమాలు అందరికీ ఒక్కటే. మగడు తిరుగుతున్నాగాని ఆ గెగు మనం నెర్చుకోకూడదు. అడది ఏంటి పచ్చిరంగా పుండాలనుకుంటుంది. వనం కూడా అలాగ పుండాల అని మగవాడు మన మందే ఆ మంచి నెర్చుకోవాలి” కవిత చెప్పకు పోతాంది

“ఏమో దాబా - నేను వస్తూ కర్రే నోండి” కరుణ చెప్పిపోయింది. కవిత ఆలోచనలో పడిపోయింది.

రామూ భార్యకు ఆ మాత్రం సర్దిచెప్పలేకపోయాడా. స్త్రీగా అతనూ కలుస్తాడా. ఆమూనే అడగని లా లాగి ఏండుకు చెశావ్ అని. అదే సెయ్యంతో కవిత రామూ వున్న వాట్లు గెరింది రామూ వున్న గది తలుపులు వగం తెరిచి వున్నాయి లోపల్పించి రామూ అడవి భార్యల వస్త్రులు, మాటలు కలగ నలగంగా పన్నగా విలిపిస్తున్నాయి బయటనే నిలబడిపోయింది కవిత

“ఎల్లు మాస్తూ నా తల దాని గుండె లకు ఆనించుకునేసరికి అవాక్కంబాయి అలాగే పుండిపోయామి ఏంత గెర్లం చూడదానికి” రామూ గొంతు అది కవిత తల తిరిగినట్లు అంది

“అది వెధవవేషాలేస్తూ వామిద నితాంకి అభాంధం పెంబో చూచావా? మీరు నన్ను నమ్మాగు బట్టి పరిచయింది రోసోనే నా కాలరం నియమిపోయి పుండునో” మహాపత్నివ్రతగా మాట్లాడింది శశిరేఖ

“అండురెగ దాప్పి గెటవుట్ అన్నామి నా భార్యని అనమాన పరిస్థితులుకునేంత చాతకాని వాళ్ళేంకాదు” మగవాడి పౌరషం రామూ మాటల్లో.

“అసలు పర్చు పని చేసే వాళ్ళంతా

కలకల

వాడండి ముఖ్యంగా అలస్యమైన
క్రమముగాకాక పోయిన బాధలో కూడన,
లేక అగ్రహాయనబహిష్కరణ
ప్రతిబలించు అలస్యమునకు ఎల్లవేళ కలిగియుండు.
PALED PACKING 28 & 14 TABLETS
AVAILABLE AT ALL CHEMISTS
MFRS: SEENU & CO., MADRAS-21

SCIENCE has Solved the PROBLEMS STOP GREY HAIR
విస్తవారంగా అగుపించండి. మీరు పిన్న వారైవచ్చేమీకు అనిపిస్తుంది. (Feel) Unobtainable anywhere else in the world. సంవత్సరాలుగా అరిపిన పరిశోధన ఫలితమైన బాల్ కాలా టెల్ **BAL KALA TEL** New Brilliantine Hair Colour అద్భుతముగా తెల్లనమ్మను శాశ్వతంగా వెళ్లమంది నల్లబుడ్లట్లు చేస్తుంది. పం బిడ్డి 18 8/- only by M. O. Advance కి బిడ్డి Rs. 12/- by Money order Advance. M/s. **UNITED COMMERCIAL COY** Beat No. 32, Ambala Cantt. 133001(N.I) Correspond in English (AMW/679)

నా జీవితమే ఒక కథ

యితేమట." యారోజు క్షాణ జర్మనేను తెల్లినవ్యక్తులు (నక్కా వీధి లోనే నుంబున్న సాత ప్రియండులో సినిమాలకు వెళ్ళి శశిరేఖ మహాసాధ్విలాగా చూట్లాడింది. "అందుకే బాగా చేశాంలే. దాని ప్రవర్తన మంచిది కాదనీ, పేషెంట్లు దగ్గర డబ్బు గుంజుతున్నదనీ, పని పనిగా చెయ్యదనీ రాశాంకదా. వెంటనే నచ్చుండు చేశారు. అనలుద్యోగం కూడా సేతుంది" అనడంగా వెళ్తున్న రామూ మాటలకు కలితకు వెళ్ళు తెలియని కోపం వచ్చింది. రామూ నీ ముసుగు తొలగిపోయింది అనుకుంది అది మనస్సు. "దులి పెయ్యాలి వీళ్ళి" అనుకుంటూ భక్తుల తలలు తెరుచుకు రోసలకు వెళ్ళింది. కవితను చూడగానే బాధ్య చేయవదిలి సరిగా కూర్చున్నాడు రామూ. "ఎంత వంతుడిని రామూ. నీరేం అనకారం చేశానని యితాగ చేశావ్" దా న్న అరిచింది కవిత. "అమ్మనాయనోయ్. నుమ్మర్ని పరేపెస్తుం దేమోన రోయ్" అనభ్యంగా అరవసాగింది శశిరేఖ. దానిలో అందరూ పోగ కవితను తీసుకుపోయారు తీక్ష్ణం నుండి. కవిత పువ్వోగంపోయింది అన్నారు పెద్ద డాక్టరు వాళ్ళు. అనినీతిగా లక్షలు సంపాదిస్తున్న వాళ్ళని ప్రభుత్వం వీడచేయాలెక పోతోంది లాని, తనలాంటి అనాయాకుల బీదతల్ని బతి గొంతుంటుంది అనుకుంది కవిత. "వీమిటి కవితా సెలిగ్రామియావ్?" ఆదుర్దాగా రోపికి అడుగు పెడుతున్న మందరాన్ని చూస్తూనే నావుడుమంది కవిత. "నా పువ్వోగం పోయిందండీ" వెక్కుతూ చెప్పింది కవిత. ఒక్కసారిగా గతుక్కు మన్నట్టనిపించినా సర్దుకున్నాను మందరం. కవితని బలనంతంగా మందరానికి యిచ్చి పెళ్ళి చేశాడు కవిత అక్క భర్త మేనమామ అయిన రామ్మూర్తి. పెళ్ళయిన కొత్తలో మందరాన్ని, రామ్మూర్తిని రోజనాన్ని వీరిది 'కవితా బంగరం లాంటి వాడు మందరం. ఆ రామ్మూగట్టి మరివిపో' అంటూ కవితలో మందరం దిడురుకుండానే అన్నాడు రామ్మూర్తి. అలాగ తన భర్త

స్త్రీలు పురుషులయొక్క సున్నిత్యవైకృత్యను బహిశిస్తారు

వియ పురుషులయొక్క మన్నిక చెల్లాలను అలసిస్తారు. మీ ప్రేమకమును అడగండి. అది ఒక్క మంతారు. మీ మిల్కర్ ప్రేమ రావాలని ఎక్కడ కుడుతును సున్నది కెళ్ళును ప్రహార వికేక.

SILVER PRINCE
STAINLESS

SILVER PRINCE
STAINLESS

సిల్వర్ ప్రిన్స్
మౌలిక తుదిగు ముందుకు నేనంది
కొత్త సాంకేతిక ప్రభుత్వం—మే తన నాణ్యత.

SHRI ADVT-1179-TEL

యెదురుగుండా రామ్మూర్తి దిండుకు అన్నావో యిప్పుటికి అర్థం కాలేదు కవితకు. ఆ రాత్రి రామ్మా ఎవరు చెప్పినను సుందరిం బలవంతం చేశాడు. కవిత రామ్మా గురించి భయపడడానే చెప్పింది. కాని సుందరం ఏమీ అనలేదు అంచేత యిప్పుడూమె జరిగిన విషయం క్లుప్తంగా భర్తకు భయపడ కుండా చెప్పింది.

“సానీలే ఎవరే నునుకుంటున్నారో నవ్వే అనుకోవచ్చును” భర్త మాటలతో మనస్సు కొద్దిగా తేలికం అంది కవితకు.

“మాశావా నే నెంత మంచివాడినో పువ్వు పేయించాననుకున్నారామ్మా మాశావా ఎంత నీవంగా మాట్లాడడం నీ గురించి.” సుందరం వింటే అదర్భవంతుడేలాగా అన్నాడు. అతని ఆ మాటలు ఆ పైములో ఆనందార్థంగా అప్రయంగా అనిపించాయి కవితకు.

“నీకు యిక్కడ చాలామంది డాక్టర్లు తెలుసుగదా. ప్రయివేలు ఆస్పత్రిలో ప్రయిల్పించరాదూ” సుందరం కవిత యిచ్చిన కాసే తీసుకుంటూ అన్నాడు.

కవితకు తను కన్నెసిల్లగా కప్ప కలలు గుర్తుకు వచ్చాయి. తను తా పోతు కు మించని మధ్యతరగతి వాడు, తన అందానికి సరిపోయేవాడు భర్తగా రావాలనీ, తామి ద్దరూ వున్నాడంటే సర్దుకుంటూ చిలకా గోరింకల్లా సుఖంగా జీవించాలనీ, ముత్యా థ్లాంటి యిద్దరు పిల్లలతో తన జీవితం హాయిగా గడిచిపోవాలని అనుకుంటే; భర్త యింటాబయటా తనకు రక్షణగా వుండాలని ఏవేవో కలలు కంది. సుందరానికి ఆ పేరు పెద్దలు ఏలాగ పెట్టారో కాని మూడ్డానికి అంద వికారంగా; గారితో ఏగిరిపోయేటంత సన్నంగా వుండే అతనిలో తన పెళ్లి అని తెలిసినవ్యడే నగం నీరు కారి పోయింది. అదిలోనే హానసాదస్సుట్టు భర్త కురూపే కాకుండా, చదువు తెలి నిరుద్యోగి అనే తెలి యుగానే మొదలంటూ కృంగిపోయింది. ఏమీ ఆధారం లేకపోయేసరికి భర్త తనవి నర్సు ప్రయినింగుకు పంపటం, తను నర్సు అయి అక్కడికి, కుటుంబానికి ఆధారంగా నిలవటం జరిగింది. తనకు చదువు చెప్పించినందుకు భర్తకు కృతజ్ఞురాలిగా వుంటూ వచ్చింది కవిత; ఆ కృతజ్ఞతగా తన జీవితం అంతా అతని చేతిలో పెట్టేది.

“ఏమిటి అంతగా ఆలోచిస్తున్నావో - లేని కాస్త పెనరట్టు చేయరాదూ.” సుందరం అజ్ఞానాటి మాటలతో యీ లోకంలోకి వచ్చింది కవిత.

పెనరట్టు చేయటానికి లేచింది. ఏ పని చేస్తున్నా ఆమె ఆలోచనను కొనసాగుతూనే వున్నాయి. స్త్రీకి సమాన మా కుటుంబ యిద్దాం అంటున్నారు. వీందులో యిచ్చారో ఏమో. పూర్వం భర్త కష్టపడి సంపాదించి తెచ్చియిస్తే, భార్య యింటో కష్టపడి అన్నీ అమర్చేది. అప్పుడు సంపాదించి తెవటం భర్త వంతు కాని యిప్పుడు చాలా చోట్ల భార్యభర్త లిద్దరూ సంపాదిస్తున్నారు. యిద్దరూ జైలు వు ద్యో గాలు చెస్తున్నా, వంట యింటో పని యొక్కడో తప్ప భార్య ఒక్కతే చేస్తుంటుంది. తన ముట్టుకు తను భర్త విన్నాడు పూరి నుండి వచ్చి యిక్కడ వున్నా ఆడరా బాదరా అతనికిష్టం అయినని అన్నీ అమర్చి మరీ అప్పటికి వెళ్తుంది. అంతేకాని సుందరం ఒక్కపూట కనీసం తన మనస్సు బాగు లేనప్పుడు కూడా తను చేసే పెట్టడు సరికదా యిది చేసేపెట్టు అది చేసేపెట్టు అంటూ అజ్ఞాన దూరించేస్తాడు. పోనీ ఆడదానికి ఏమయినా గౌరవం యిస్తారా అంటే అది లేదు. ఆసేమలో కాని ఏక్కడ కానీ ఆడది వుద్యోగం చేస్తోంది అంటే ఆమె అత్యాభి మానం చంపుకున్న దన్నమాటే. వీందుకో యీ తేడాలు అనిపించింది కవితకు.

కవితా, సుందరం కలసి నాణగైదు ప్రయివేలు ఆస్పత్రిలో ప్రయిల్పించారు

కవితకు వుద్యోగం కోసం అక్కడి డాక్టర్లు విందుకుద్యోగం సోయింది అని ఆరాట తీసి అలాంటి వాళ్లు మా కోడ్లు అని కొందరు డైరక్టుగా, కొందరు యిన్డైరక్టుగాను అన్నారు. అఖికి ఏలాగైతేనేం ఒక డాక్టరు తన నర్సింగ్ హోమ్లో రాత్రి పగలు పనిచేయాలి అనీ నెంతు రెండు వంతు లిస్తానని అన్నాడు.

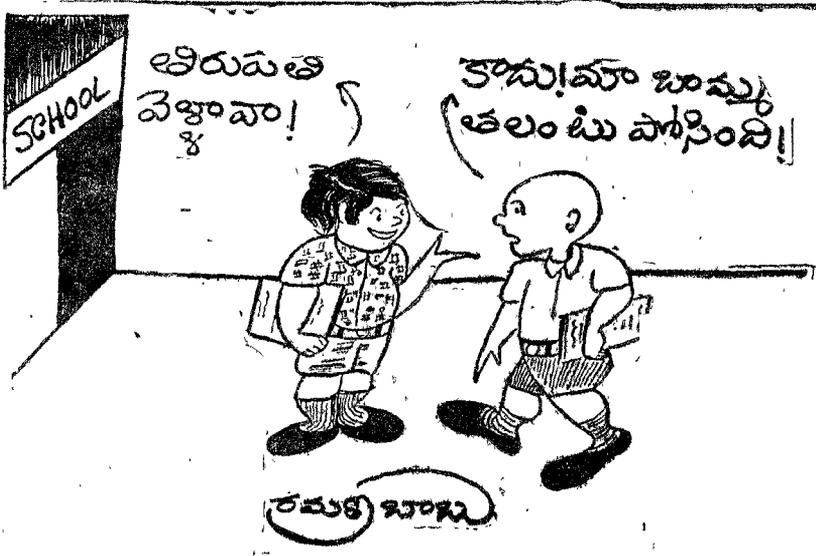
“అమ్మయ్యో” వచ్చికుంది కవిత.

ఆ డాక్టరి చూపులకు వద్దటికి భయ పడుతున్న కవితకు ఆ రోజు రానే వచ్చింది. ఆ రోజు అతని అత్యాచారానికి బలికాకుండా ఏలాగు తప్పించుకుందో ఆమెతే తెలియదు. యింటికి వచ్చిన కవిత వెంటనే భర్త పూరుకు ప్రయాణమైంది. భర్త వున్న పూరు చేరుకునేసరికి రాత్రి వినిపించి దాటింది. భర్త యింటే వీధి తలుపులు డోళి వున్నాయి. తలుపు నుండు గుండా దీపపు వెలుతురు కనిపిస్తోంది. తలుపు నుండులో నుండి చూసింది కవిత.

మంచంమీద వల్లగా తావుగా వున్న ఒకామె పడుకుని వుంది. చంటి పిల్లకు పాలు కొబ్బోలు యిస్తోంది. ఆమె సుందరం మేనకోడలు కదూ. సుందరం ఆమెచక్కనే మంచం మీద అలాగ కూర్చున్నాడేమిటి అనుకుంది కవిత.

“ఏమండీ! అది ఏవ్వడైవా యిక్కడకు వస్తే మన గురించి తెలిస్తే” పార్శ్వతి అంటోంది. తను విన్నది విజమేనా అను కుంది కవిత.

తన పెళ్లికి సుందరం అతని తం

సా మె త ల క థ లు

అష్ట కష్టాలాపడి ఒక పనిని సాధించి నప్పుడు, యీ పలుకుబడిని ఉపయోగిస్తుంటాం.

సగరుని పుత్రులు మొత్తం అరవైవేల ఒకరు. వీళ్ళు చాలా దుర్మార్గులు. వీళ్ళ దుండగలను భద్రులకే దేవతలు బ్రహ్మలో, వాళ్ళ దుండగలను గురించి మొర పెట్టుకున్నారు. ఆ దుండగిడులనుండి కాసాడలా వని దేవతలకు బ్రహ్మ అభయం యిచ్చాడు. దాని కనుగుణ్యంగా ఒక పన్నాగన్ని పన్నాడు బ్రహ్మ. ఆ పన్నాగం ప్రకారం, సగరుని యూగశ్యం, సముద్రతీరాన పరుగెత్తుతూ, సముద్రంలోకి దిగినా, సముద్రం ఎండిపోవాలి. అలాగే ఆ యూగశ్యం, సముద్రంలోకి దిగింది. సముద్రం ఎండిపోయింది.

అప్పుడు బ్రహ్మ పన్నాగం ప్రకారం, ఇంద్రుడు వాయువును పీల్చి, ఆ గుర్రాన్ని తీసుకెళ్ళి కపిలని ఆశ్రమములో చేర్చునుని చెప్పాడు. వాయువు అలాగే వెళ్ళాడు. తరు

భగీరథ ప్రయత్నం

వాత సగరుని పుత్రులకు, యీ శ్వము, కపిలముని ఆశ్రమములో ఉన్నట్లు తెల్సింది. ఆ ఆశ్రమానికి వెళ్ళి, వాళ్ళు నానాగొడవ చేసారా. కపిలమునికి కోపం వచ్చింది. కళ్ళు తెరిచాడు. తపోభంగం కల్పించుకు, కను చూపుతోనే వాళ్ళ నందరనూ భస్మం చేసాడు. అలా బ్రహ్మ, దేవతలకు యిచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకున్నాడు.

వాళ్ళ మనుమడే భగీరథుడు. ఇతడు నారాయణుడిచ్చిన వరప్రసాదం. ఇతడు తన పితరులైన సగర పుత్రుల వృత్తాంత మంతా విని, విచారించి, వారినందరీ దివికి పంపి తనకర్తవ్యాన్ని నెరవేర్చాలనుకొన్నాడు. బ్రహ్మను ఆరాధించాడు. బ్రహ్మద్వారా భగీరథుడు, తన ధర్మం తప్పక, యిష్ట మొచ్చిన రీతిని 'జీవించునట్టి' వరంపొందాడు. తరువాత గంగను ప్రార్థించాడు. గంగ ప్రత్యక్షమై ఒకవరం కోరుకోమన్నది.

గంగను, భూలోకానికొచ్చి, తన పితరులను పునీతులను చేయమని వేడుకొన్నాడు. ఆమె అంగీకరించింది. కాని ఆమె దివి నుండి భువికి దిగి వచ్చేటప్పుడు, ఆ భారాన్ని శివు డొక్కడే భరించగలడనీ, సురొకరికి అసాధ్య మనీ, కాబట్టి శివుడే ప్రార్థించమనీ, భగీ రథుడికి నలహో యిచ్చింది. భగీరథుడు అలాగే ఆశ్వరుని ప్రార్థించాడు. శివుడు కూడా కనికరించి అంగీకరించాడు.

గంగ ఆశంఘం, శివుని శిరంపై బడి, అక్కడనుండి భూమిపైకి జారింది. ఆమెను భగీరథుడు సగరుని పుత్రులు భస్మ మై వస్త్రలానికి తీసుకునిపోతుండగా, దోవలో ఉన్న జన్నాన్ని యాగ స్థలాన్నికూడా గంగ ముంచివేసింది. కోపంతో జహ్నుడు గంగను తన పుక్కిట పట్టాడు. మరల భగీరథుడు, జహ్నుని వేడుకొని గంగను విడిపించుకుని, తన పితరులు బాడిదై ఉన్న స్థలానికి తీసుకెళ్ళాడు. ఆ పవిత్ర జలం తగలగానే, సగరపుత్రులు స్వర్గానికి వెళ్ళారు. ఇది కథ. యీ కథ పై నుంచి వచ్చినదే యీ పలుకుబడి.

- పద్మావతి గంగాధర్.

దండులు, విధరాడబడుచు ఆమె కూతురు సార్వతి వచ్చారు. అప్పుడు సుందరం అతని తలిదండ్రులు లక్ష్మీపురంలో వుండేవారు. వెళ్ళయిన కొత్తలో తను, సుందరం అతని తలిదండ్రులు అక్కడే కొంతకాలం వున్నారు. తరువాత తను నర్మ బ్రహ్మనింగులో చేరటం, సుందరం వాళ్ళ అక్కడి యిల్లు అమ్మేసి వాళ్ళక్కగారి పూరు వెళ్ళటం జరిగింది. తనెప్పుడూ అతని అక్కగారి పూరు ఆయన ఇక్కడికి రావలసిన ఫరిస్టి థిరాలేదు. అటువంటి పరిస్థితి రానీయకుండా సుందరం జాగ్రత్త పడ్డాడేమో. అనుకుంది. కవిత.

“ఏమిటి మాట్లాడారు దానికి పిల్లలు వుడితే దానితో మీరు వెళ్ళపోతే” సందేహం వెలిబుచ్చింది సార్వతి.

“ఆడదాని పనిపించుకున్నావ్ హీతూ - యిప్పటిదాకా దానికి పిల్లలు పుట్టుకుండా జాగ్రత్త పడలేదా. నీకు యింకోక కాన్పు యితే మనకు ముగ్గు రవుతారు. అప్పుడు ఆపరేషనుచేయించేసుకోమా” సార్వతి ముఖం తనవైపుకు తిప్పుకుంటూ అంటున్నాడు సుందరం.

నా జీవితమే ఒక కథ

మనం స్మరనదేవాకా పిల్లలు నద్దు కవితా అని అతను జాగ్రత్త పడుతున్నది యిందుకన్న గూట అనుకున్నది కవిత.

“నీకు దాని భయం చాలా పున్నట్లుంది. దాని మామకు మొదట్లోనే చెప్పాను. మా అక్క కూతురు వుడూనే నామీద అధారిటీ సంపాదించు కుంది అని పర్వతేను కవితని చేసుకో. కాని యీ విషయం కవితకు తెలిసివ్వకు. ఆమెను మెల్లిగ నర్మ బ్రహ్మనింగుకు పంపు. ఆమె సంపాదిస్తుంటుంది!” అన్నాడు. అతనా నలహో చెప్పినందుకు కవితకు వుద్యోగం అయ్యేకొంత కమీషన్ యిచ్చాను అది వేరే సరిగతి. యిప్పుడు చూడు కవిత దగ్గర నుండి వెలకు బీతంలా డబ్బు పట్టు కవస్తున్నా. అది, నేను చిల్దరకొట్టు మీద సంపాదించినది అంతా నీ చేతిలోనే పెట్టు న్నాకదా. యీ యిల్లు నీ పేర వుంది. నేను పెట్టిన చిల్దరకొట్టు నీ పేర వుంది. ఇద్దరు పిల్లలున్నారు. యింక మన పెళ్ళి రిజిస్ట్రీ

ఫీసులో దాని పెళ్ళి కంటే ఒక నెలముందరే అయింది. అందుకని భార్యగనర్వహక్కులూ నీకే వున్నాయి. ఏ నాటికైనా అది నీకు పూడిగం చేయాలిందే. అంతకంటే నిలువ ఎవడీనో ప్రేమించిన దానికి నే నెందు కిస్తాను.” సార్వతి బుగ్గులు వి ము రూ గర్వంగా చెప్పున్న సుందరం మాటలకు సార్వతి నవ్వుతుంటే, కవిత మనస్సు కుత కుత వుడికిపోయింది. సుందరం ఎంత మోసగాడు. తనకు తెలిసిన వాళ్ళు ‘మీ ఆయన ఎంత మంచివాడు! నిన్నో బ్రహ్మనింగ్ కు పంపి ఆర్థనా పరులాలిని చేశాడు.’ అంటుంటారు. తనూలోగడ అలాగే అనుకుంది కాని యిప్పటికి తెల్సింది అతను స్వార్థంకోసం చదువు చెప్పించాడని.

సార్వతి ఏలాగ నవ్వగలుగుతోంది. మగవాడు ఆడదాన్ని పతనం చేస్తుంటే ఆడది ఆ పతనాన్ని ప్రోత్సహిస్తుంటుండే తప్ప కనీసం సామర్థ్యాతి కూడా చూపదు. ఏంకోం అనుకోకుండా వుండలేక పోయింది కవిత. సరే సుందరాన్ని తనమీద పగ. కాని (36వ పేజీ చూడండి)

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత. శ్రీ గోపాలాచార్యుల గారి

జీవామృతం

1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది

ఆయుర్వేదాచార్యుల
(భైరవపురి, మిరపకాయ, మద్రాసు)

శిశు వ్యాధులకు శిశువు బిడ్డ కైకొని!

హస్త ప్రయోగం, అంగము లిస్త్రీ అనుభవ అలమందు లుంఘ్యుని, శుద్ధ సస్థమల, నల్లంసకత్త్యము, హోల్మియా, పర్మి వ్యాధులు, పోస్టు ద్వారా కూడా వైద్యం చేయబడును.

నలభై ముఖ్యముత్త వ్యాధులు అనుభవన లోకుండు. రుండు

డా. దేవర సక కర్మా
హాంబుర్గ్ సుపీర్ కెడెం

ప్రాంత : 26, లాన్ బెన్ రోడ్, మద్రాసు-17

WHEN NATURE FAILS

New **Super** (2 మందికి 8 అం. వలకు పూరి) **Height (For Super Heightness)** వికారా నిర్మూలకముగా మనము ప్రయోజనముగా పొందిన మా హై టెక్స్ **HYTEX** ఔషధము వాడండి. వయోలంఘనము (తల్లి, పులిముఠ) కూడా శుభ్రుకృతము. **HYTEX is a great name and meand for popular people.** 1 Phial (20 T. A. B. S.) Rs 7-50 advance By M. O. 3 Phials (60 Tabs) Rs. 15/- money order by advance. M/S. VICTORIA COMMERCIAL COY., Beat No. 7, Ambaia Cantt-133601 (N.I.) Corresponding English (AMW/6/79)

“పరుడు వధువు”
ఆంధ్ర ప్రాంతానికి, నియోగీకావల చెందిన వైద్యోగముగల, 35 సం॥ల వరుడు కావలెను. అదే కావల చెందిన గవర్న మెంటు ఉద్యోగము వున్న వరుసకు 27 సం॥ల వరుణే కావలెను మార్పిడి విధానమునను వలరాలెను. కల్ప ప్రకృతి లేదు. అన్ని వివరములతో ఈ క్రింది అడ్రసుకు ఫోటోతో జూయండి
కాళ్ళు నెం. W. 130
C/o ఆంధ్ర పరిశ్రమ వారపత్రిక,
గంధి గారి, విజయవాడ-3.

నా జీవితమే ఒక కథ

(18 వ పేజీ తరువాయి)

రామ్మూర్తి తనొండుకు గోలిలోకితోయాలి. అక్క యింటకి వెళ్ళి, నిలబెట్టి ఆడగారి. అక్క విడుగురుండా అతన్ని కడిగేయాలి. సుందరం యింటి తలుపు తట్టుకుండానే వెనుదిరిగి అక్కగారి పూరికి బయల్దేరింది కవిత.

“మధ్యన నా మొగువొండు కంటావ్, నీ రాత అలాగవుంది. నీ బుద్ధి తిన్నగావుంటే సుందరం లాగానే చూసి వుండేవాడు. వెధవ పేరుతో పుద్వోగంపోగొట్టుకున్నావ్.” లాన రామ్మూర్తిని ‘యిలాగ విందుకు వెళావ్’ అని అడుగుతుంటే కవిత అక్క ల డ్వి కాం తం విడురు తిరిగి తనవే అంబుంటే కవిత నివ్వెర పోయింది. యింక అక్కడ ఒక్క డడం కూడా వుండలేక వెనక్కి తిరిగింది. స్వంత అక్క కూడా నిలాగ మాట్లాడింది! తను వచ్చేస్తుంటే కనీసం వుండమని కూడా అనలేదే. ఏం చేయాలి ఏక్కడికి వెళ్లాలి. రైలు స్టేషనులో కూర్చున్నదన్న మాటే కాని కవితకు ఏం చేయాలో పాలు పోవటం లేదు.

“మీ అక్క తిట్టినంతమాత్రాన యిలాగ చేస్తావా?” రామ్మూర్తి గొంతు వినిపించటంతో తం పై కెత్తింది

“నావల్ల నీ జీవితం సాడయినందుకు నాకు బాధగానే వుంది. తిరిగి వేనే నీ జీవితం బాగుచేస్తాను. నీకు ఆదారం కల్పిస్తాను” రామ్మూర్తి అన్నాడు.

“మామగార్య” అతని ఆ మాటలతో దుఃఖమో తెలియదు అనందమో తెలియదు కాని కవిత కల్పా నీకల్పతో నిండ్రిపోయాయి.

“అవును కవితా. ఆ వెధవ సుందరం గాడిదగ్గర ఏమంది నేను నీకు అప్పు సొక ర్యాలతో యిల్లు వాకిలి నిర్మాణం చేస్తాను. మీ అక్కతో నాకు సఖం లేదు అమె యిక్కడ వుంటుంది. నెక్కవూళ్లో నువ్వు వుండువుగాని. వేనే నీ లిర్త ననుకో. సుఖంగా వుండు.”

రామ్మూర్తి చివరి వాక్యాలు వివటంతోనే చిల్వన తలెత్తింది కవిత.

“యిదా ని యెత్తు నీమదా. పో అనతికి” అది రైలు స్టేషను అన్న సంగతి కూడా మతిచి అరిచింది గట్టిగా. అంత వరకూ చెప్పి కెడ్డగా వింటున్న భర్త

ముఖంలోకి చూసింది జ్యోతి.

“అబ్బ నిజంగా కథలాగే చెప్పావ్ జ్యోతి. వింతయివా రచయిత్రి కనా” కుమార్ జ్యోతి ముంగురులు సరిచేస్తూ అన్నాడు.

“తర్వాత చెప్పనీయండి.” జ్యోతి కుమార్ కళ్ళలోకి చూస్తూ అంది.

“తర్వాత కథ కేముంది. నేను చెప్ప గలను. యింత దాకా ఆ కథ చీకటి లాటిది ఆ తర్వాత అంతా వెలుతురే కదా. ఆ తర్వాత కవిత అనబడే యీ జ్యోతి ప్లాండ్రాలో రావటం, అక్కడ యీ కుమార్ కారుకింద వడబోయి రక్షించబడటం, కుమార్ మనస్సు దాచుకోవటం, అక్కడ నుండి సుఖాంతమైన ప్రేమకథ అనటిం జరిగింది. అవునా, జ్యోతిని దగ్గరగా తీసుకుంటూ అన్నాడు కుమార్.

“అవునండి మీతో పెళ్ళయ్యేవరకూ యీ మగళంతా మోసగాళ్ళు అనుకునేదాన్ని - లేకపోతే నా నేను చెప్పాను చూడండి ఆ మొగళ్ళంతా కూడా నన్ను కబళిద్దామనే అనుకున్నారు కదా నిజంగా మీరు వన్ను రక్షించారు.” అరాధనగా కుమార్ కళ్ళలో నీకి చూసింది జ్యోతి.

“పిచ్చిలేళ్ళా. ఆ మొగళ్ళు నిన్ను కబళిద్దామనే అనుకున్నారే అనుకో, మరి శరీరం పార్వతి మీ అక్కలాంటి వాళ్ళు రక్షించ ప్రార్థించవచ్చును కనా. వాళ్ళు కూడా నిన్ను కబళించటానికి ప్రయత్నించారు కదా. అందరిత మంచి, వెదు అం ద రి లో మా వుండగాయి. గుంతకి రామ్మూర్తి నీ కలాగ విండుతు వేచాడంటే అతను నిన్ను పొందు దామని. కాని లానోకట్ తలిస్తే, అన్నట్టు నువ్వు ఒక పెద్ద బిలిసేన్ మేవ్, అందగా రు యువకుడు అయిన యీ కుమార్ కు భార్య వయ, ముప్పటయిన ముగ్గురు సిల్లలతో సుఖంగా వున్నావు” భార్య లోకా, అలా పెట్టుకు పడుకుంటూ అన్నాడు కుమార్.

“వారెండిబాబూ యీ కబుర్లూ. నేను అర్థంబుగా ఒక కథ వ్రాయాలి లేవండి.” జ్యోతి అతని తలను తియబోయింది.

“యిందా వేరే కథిండుకోయ్-యిప్పుడు చెప్పావ్ కూడా. ఆ నీ జీవితమే ఒక కథగా వ్రాసెయ్” కుమార్ హాస్యంగా అన్నాడు.

“అవునండోయ్, నా జీవితమే ఒక కథగా వ్రాస్తాను” హాసీరుగా లేచింది జ్యోతి.